

APSTIPRINĀTI DEJU SVĒTKU VIRSVADĪTĀJI UN ZINĀMS KORU KARU NORISES LAIKS

XXVI Vispārējo latviešu Dziesmu un XVI Deju svētku mākslinieciskā padome 17. augustā apstiprināja Svētku virsvadītājus un goda virsvadītājus, kā arī akceptēja koru konkursa "Koru kari" norises laiku.

Par deju lieluzveduma "Māras zeme" virsvadītājiem apstiprināti Agris Daņiļevičs, Ilmārs Dreļš, Jānis Ērglis, Taiga Ludborža, Ilze Mažāne, Zanda Mūrniece, Jānis Purviņš, Gunta Skuja, debijas virsvadītāju godā piedzīvos Dagmāra Bārbale un Selga Apse (Kanāda). Par lieluzveduma Goda virsvadītājiem kļūs Ieva Adāviča, Marga Apsīte, Taisa Aruma, Elga Drulle, Ojārs Grasis, Ingrīda Edīte Saulīte, Rita Spalva un Uldis Šteins, pirmo reizi par goda virsvadītāju kļūs Skaidrīte Darius (Austrālija). Koncerta repertuārā iekļautas 28 dejas, kuras radījuši 20 horeogrāfi. Koncertu veido mākslinieciskie vadītāji, horeogrāfi Jānis Purviņš un Jānis Ērglis, režisors Elmārs Senkovs un scenogrāfs Reinis Suhanovs.

Svētku koncerta "Vēls simts gadi deļai" virsvadītāji būs Gints Baumanis, Vilnis Birnbauts (ASV), Agris Daņiļevičs, Ilmārs Dreļš, Jānis Ērglis, Rolands Juraševskis, Taiga Lud-

borža, Jānis Marcinkevičs, Ilze Mažāne, Jānis Purviņš, Iveta Pētersone Lazdāne, Gunta Skuja un Uldis Šteins. Koncerta repertuārā iekļautas 30 dejas, kas aptver 17 latviešu horeogrāfu meistardarbus no klasikas līdz pat mūsdienām. Koncertu, kurš svētku nedēļā notiks Arēnā Rīga, veido mākslinieciskā vadītāja, horeogrāfe Gunta Skuja, režisore Ināra Slucka un scenogrāfs Aigars Ozoliņš.

Tāpat apstiprināja arī koru apriņķu virsdiriģentu piedāvāto risinājumu koru konkursa "Koru kari" norises laiku un rikošanas kārtību. Koru karu fināls kā neatņemama Dziesmu svētku tradīcijas sastāvdaļa notiks Svētku nedēļā 2018. gada 30. jūnijā. Koru karu Fināla dalībnieki tiks noskaidroti pēc Pusfinālu rezultātiem. Pusfināli notiks 2. un 3. jūnijā, tajos piedalīsies jauktie, sieviešu un vīru kori pēc koru skašu rezultātiem.

XXVI Vispārējie latviešu Dziesmu un XVI Deju svētki norisināsies Latvijas valsts simtgades svinību zīmē no 2018. gada 30. jūnija līdz 8. jūlijam. Dziesmu un deju svētkus rīko Latvijas Nacionālais kultūras centrs. [...]

LETA

Oktobrī Austrālijā un Jaunzēlandē varēs noformēt personu apliecinošus dokumentus

Ārlietu ministrija sadarbībā ar Iekšlietu ministrijas Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldi un ar Latvijas goda konsulu atbalstu laikā no 2017. gada 9. oktobra līdz 26. oktobrim īstenošanos braucienus ar mobilo pasu darbstaciju uz Austrāliju un Jaunzēlandi, lai tur dzīvojošajiem Latvijas valstspiederīgiem dotu iespēju noformēt jaunas pasas un personas apliecības. Tādējādi Jaunzēlandē un Austrālijā dzīvojošajiem Latvijas valstspiederīgajiem jauna dokumenta saņemšanai nebūs jāceļo uz Latviju vai tuvāko valsti, kurā ir Latvijas pārstāvniecība.

Biometriskos datus iepriekš sagatavotajiem pieteikumiem tautieši varēs nodot Latvijas goda konsulātos Austrālijā:

Pērtā (9. un 10. oktobrī),
Adelaidē (12. un 13. oktobrī),
Melburnā (16., 17. un 18. okt.),
Brisbenā, (20. un 21. oktobrī)
Sidnejā (22., 23. un 24. okt.).

Latvijas valstspiederīgie Jaun-

zēlandē jauniem personu apliecinošiem dokumentiem varēs pieteikties Oklendā (26. okt.).

Detalizēta informācija par darbstaciju laikiem katrā konkrētajā pilsētā un pieteikumam nepieciešamajiem dokumentiem ir pieejama Latvijas goda konsulātos Austrālijā.

Pieteikšanās dokumentu noformēšanai jau ir sākusies, un jebkurš interesents ir aicināts savlaicīgi sazināties ar goda konsuliem minētajās pilsētās vai arī sūtīt jautājumus uz Ārlietu ministrijas Konsulārā departamenta e-pasta adresi: palidziba@mfa.gov.lv

Šis būs jau trešais Latvijas Ārlietu ministrijas rīkotais brauciens ar mobilo pasu darbstaciju uz Austrāliju un Jaunzēlandi. 2014. gadā uz Austrāliju un Jaunzēlandi īstenotā brauciena laikā sešas pilsētās tika noformēti 633 pasu un personas apliecību pieteikumi.

Sandra Salmiņa-Šuke

PAR LATVIEŠU VALODU SVEŠUMĀ

Braucot ar prāmi no Stokholmas, dzirdu, ka kāda mamma ar savu mazo bērnu runā zviedriski, diemžēl ne visai pareizā valodā. Un mirkli vēlāk, sev par brīnumu, klausos, ka ar kuģa apkalpi viņa runā skaidrā latviešu valodā... Lidmašīnā uz Vāciju, visbiežāk jau atkal māmiņa, ar draudzeni runā latviski, bet, tikko jārunā ar bērnu, vēršas pie viņa ļoti sliktā vācu valodā... Tā diemžēl ir tik bieži redzēta aina.

Vecāki savam bērnam parasti vēl to labāko. Bet ko iegūs šie bērni? – Zaudēs savu mātes valodu un iemācīsies nepareizu mītnes zemes valodu, ko vēlāk gandrīz neiespējami būs labot. – Par to visu runāju arī šovasar, kad Vācijā tikos ar Berlīnes latviešu skoliņas bērnu mammām un, kas vēl svarīgāk, tēviem, jo viņi ļoti bieži ir cittautieši.

Sportā nevienam prātā nenāk apstrīdēt seno patiesību – jo vairāk trenēsies, jo labāk spēlēs. Tieši tāpat ir ar valodām – jo lielāks būs smadzeņu treniņš, jo vieglāk būs iemācīties jaunu valodu, īpaši jau bērnam. Valodniecībā ir sen pierādīta aksioma – labākais ceļš uz svešvalodu ir kārtīgi apgūt savas mātes valodu. Vācu valodu bērns var iemācīties no astoņ-

desmit miljoniem vāciešu, nevis no savas latviešu mammas, kura runā sliktā vācu valodā. Viņas pienākums ir savam bērnam iemācīt latviešu valodu, to neviens cits viņas vietā nevarēs izdarīt!

Gribu te pastāstīt savu pieredzi. Vecāki, bēgot no padomju okupācijas armijas, mani divu gadu vecumā aizveda uz Vāciju. Un lai gan gandrīz visu mūžu esmu nodzīvojis Vācijā un Zviedrijā, pēc manas latviešu valodas neviens nepateiks, ka neesmu dzīvojis Latvijā. Ģimenē konsekventi runājām tikai latviski. Tā esmu uzaudzis es, tā Vācijā ir uzaudzis mans dēls Kristaps, un tā Vācijā aug mani trīs vēl

mazie mazdēli.

Tas ir vienīgais lielais noslēpums – būt konsekventam un ar bērnu visur un vienmēr runāt tikai latviski. Vācu vai angļu valoda viņam atnāks tāpat, ja tajā vidē viņš dzīvo. Kad mums bija bērnu ballīte un ciemos bija atnākuši vācu bērni, vispirms bērnus uz pusdienām aicināju latviešu valodā, tikai pēc tam – vāciski. Bērni ir elastīgi, viņi to saprot un pieņem. Starplaikā jau Kristapa draugi sāka saprast arī latviski. Bērnam ir svarīga kontaktpersona, svarīgi ir saprast – ar to cilvēku es runāju latviski, bet ar to – vāciski. Ar laiku bērns iemācās (*Turpinājums 7. lpp.*)

Mūžībā aizgājis latviešu izcelsmes arhitekts un projektētājs Gunārs Birkerts

15. augustā mūžībā aizgājis latviešu izcelsmes arhitekts un projektētājs, Gaismas pils autors Gunārs Birkerts.

Birkerts dzimis 1925. gada 7. janvārī un no Latvijas devies prom 1943. gadā. Sākotnēji darba dienesta dēļ devies uz Vāciju. Pēc Otrā pasaules kara sācis studēt Štutgartes Tehniskajā augstskolā, kur ieguvis arhitekta inženiera grādu, bet 1949. gadā pēc universitātes absolūšanas devies uz ASV.

ASV Birkerts strādājis vairākos arhitektūras birosos un 1954. gadā guvis Akronas Mākslas institūta balvu kā gada labākais jaunais dizainers. Sešdesmitajos gados viņš darbojās arī kā profesors un vieslektors vairākās universitātēs.

Birkerts arī saņēmis goda biedru statusu daudzās prestižās arhitektūras organizācijās - goda profesors Mičiganas, Oklahomas, Ilinoisas universitātēs un Amerikas akadēmijā Romā, Amerikas arhitektu savienības

un Latvijas Arhitektu savienībā, Latvijas Zinātņu akadēmijas ārzemju loceklis kopš 1991. gada, Rīgas Tehniskās universitātes goda doktors kopš 1990. gada un Greiema fonda loceklis.

Savā dzīvē Birkerts projektēja daudzus nozīmīgus projektus, tostarp Federālo rezervju banku Mineapolisā, Modernās mākslas muzeju Hjūstonā un

daudzus citus projektus.

Latvijā Birkerts ir vislabāk pazīstams, jo projektējis Latvijas nacionālās bibliotēkas ēku, kas tiek saukta par Gaismas pili. Ēkas projekts 2000. gadā saņēma Čikāgas arhitektūras un dizaina muzeja dibināto Amerikas arhitektūras balvu.

Birkerta dēls - Svens Birkerts ir labi zināms literatūras kritiķis.

LETA

Gunārs Birkerts un Gaismas pils. Foto: Lauris Vīksne, F64.